

1. Martha Flyvholm Tode: Nylon

Novellen er fra antologien Dromedaren – syv noveller om én fest (2022). Martha Flyvholm Tode (f. 1993) er dansk forfatter.

Det var mig, som var en anden, før vi mødtes. Ikke Johan.

Han går om bag DJ-pulten. Bøjer sig frem, og DJ'en træder tilbage, så han kan komme til. Skulderbladene roterer og stritter under den tynde T-shirt, før han retter sig op med et USB-stik i hånden, som han rækker videre til Lena. Det var hende, som
5 spillede før. Noget tribal¹, der virkelig fik blodet til at bruse. Der er en energi i hendes sets², som jeg ikke har hørt hos andre. En rullen. Som bølger, der bliver ved med at vælte ind over én.

Hun må have sagt noget sjovt, for Johan griner, og de ligner to gamle venner. Nogen, der deler en hemmelighed, som måske, måske ikke strækker sig ud over musikken og
10 festerne.

Den nye DJ har ikke fået ordentlig fat endnu, eller måske er det bare mig, som lige skal være klar. Sådan er det nogle gange. Også derhjemme, hvis Johan, eller en anden, spiller to vidt forskellige album lige efter hinanden.

Lena klapper ham på skulderen.

15 Han siger noget helt tæt på hendes øre. Kommer så tilbage hen og lægger en arm om mig. Spørger, om jeg hygger mig.

"Ja, meget."

Nogle ting bliver mere sande, jo flere gange man gentager dem.

Vi bliver stående sådan, og jeg ser, hvordan han spejder ud i rummet med et blik,
20 som leder efter fejl. Noget, han kan rette op på. Små ting, han kan fikse. Han kan godt lide at rende rundt og ordne. Sørge for, at alle har det godt, at festen forløber, som den skal.

"Øjeblik."

Han tørrer sved af sin pande. Det smitter, spreder sig som to halvmåner fra hans
25 armhuler.

"Jeg vil lige tjekke med Pede, at han ved, at han er up next³."

Han kysser mig og vender ryggen til. Går tilbage ud. Jeg har lyst til at løbe efter ham, men lader være.

¹ *tribal*: musikgenre.

² *sets*: (her) en række musiknumre, der er sammensat af DJ'en.

³ *up next*: den næste.

Der er ikke kø til toilettet.

30 Jeg tager øllen med ind i båsen. Sætter den på vasken, der lige akkurat er bred nok til, at den kan stå. Det er egentlig uhygiejnisk at sætte sig på offentlige toiletbrætter. Man kan få orm og stafylokokker og hepatitis C, alt efter hvorhenne i verden, ens numsehul befinder sig.

Jeg roder efter min telefon i bæltetasken.

35 Hun har ikke læst de sidste to beskeder, selvom det er over et år siden, jeg sendte dem. Den, jeg skriver nu, bliver hængende mellem os. Cirklen med fluebenet i forbliver hvid under beskeden.

Måske sidder hun allerede i flyet.

Nogen trækker ud inde ved siden af.

40 Hendes stemme havde lydt forkert i telefonen. Der var noget andet i den. Noget sprødt og mørkt, som om hun havde drukket hele natten eller skreget virkelig højt og længe ned i en pude. Jeg lander i København på lørdag, havde hun sagt. Ikke andet. Ikke noget hvordan har du det, eller hvor er det længe siden. Bare det, og så et: Jeg kommer nok til at være lidt jetlagget, så det må gerne være før tolv.

45 Der er gået hul i mine nylonstrømpebukser. De små tråde sætter sig fast i min negl, da jeg kører fingeren over.

Det er efterhånden flere år siden, jeg så hende sidst.

Faktisk tror jeg ikke, at hun har været hjemme siden.

Da vi startede i 3. g, havde hun købt en kalender, og hver dag krydsede hun endnu
50 en dag af. Nedtælling til komplet frihed stod der øverst på hver side ved siden af navnet på måneden. Nogle mennesker har så meget brug for at rejse væk, at de får svært ved at komme tilbage. De bliver gradvist viklet mere og mere ind i alt det nye. Udflugterne, oplevelserne, menneskene. Telefonen, der pludselig føles for tung og for varm, når man overvejer at ringe hjem. Sådan beskrev hun det i hvert fald i starten: som en følelse af
55 umulighed. Gerne at ville, men så alligevel ikke at kunne.

Hun plejede godt at kunne lide at feste.

Jeg vasker hænder og bundsjatten ud af øllen. Fylder den grønne Tuborg-flaske med vand. Vridder mig rundt i spejlet.

Hullet sidder heldigvis så langt oppe, at nederdelen dækker.

60 Jeg finder de andre i baren.

Tuan rækker mig et shot og gnider sig i panden. Han har egentlig ikke råd til at give, for han har lige købt to Technics⁴. Det vil jeg gerne vide, hvad er, men Jon råber skål, og

⁴ Technics: højttalere.

vi kaster alle fire vores hoveder tilbage. Der er noget over bevægelsen, som føles befriende.

65 Bassen i brystet, der er så blottet.

Jeg vipper vodkaen ud på gulvet bag mig. Tørrer mig om munden og efterligner de andres grimasser. De fleste gange jeg har sagt, at jeg ikke tager shots, er jeg endt med at tage dem alligevel. Der er ikke tale om decideret gruppepres. Det er bare en del af gamet⁵. Så, nu gør vi det her sammen. Se, nu har jeg lige brugt 25 kroner på dig.

70 Der er ikke nogen grund til at være en lyseslukker.

Tuan klapper mig på skulderen og siger, at jeg er god nok. Det varmer, men ikke lige så meget som jeg troede, at det ville. Det tager tid at få folk til at kunne lide én, og den bliver kun længere af, at man er nogens kæreste.

Astas pupiller er bitte små, og hun tager fat i mig og siger, at hun så mig danse før.

75 "Jeg kunne næsten ikke genkende dig."

Hendes fingre føles varme og fugtige, strammer om min overarm.

"Var det ikke også sådan, I mødtes?"

"Jo."

Der er noget i hendes øjne, som skifter.

80 "Du danser også virkelig godt."

Jeg strammer op i hårelastikken, som holder den lange fletning oppe, og kan mærke musikken trække. Vil have mig tilbage ind, ud af samtalen.

Asta skubber til mig og siger, at de går ud og ryger. Det er hverken en invitation eller en afvisning, og jeg går med. Får øjenkontakt med en af Johans gamle klassekammerater
85 og vinker.

Hun kan nok ikke genkende mig.

Jon vender sig mod mig.

"Ja, hvorfor har vi egentlig ikke billet til pool-området?"

Han vifter en tot hår til side.

90 "Atle kunne da godt lige have sørget for, at vi var VIP's⁶."

Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare, så jeg griner og ryster på hovedet. Håber, at det er ambivalent nok til, at samtalen kan stoppe her. Jeg troede egentlig, at vi alle havde fået. Havde ikke engang tænkt tanken, at det bare kunne være mig. Det sætter sig som et stik. Et lille, sviende stik af at være noget andet end gruppen.

95 Tuan griner og dunker Jon i ryggen.

⁵ gamet: spillet.

⁶ VIP's: står for Very Important Persons, der betyder meget vigtige personer.

Spørger, om han kan huske, hvad der skete sidst.

Det lader det til, at både Asta og Jon kan, for de fniser og går i gang med at tale i halve sætninger.

100 "Flød bare rundt."

"Gået helt kold."

"Og så næste morgen."

Jeg kender ikke historien og bliver pludselig bange for, hvordan den ender. At den røber noget om Johan, som jeg ikke vidste, noget, som jeg skal forholde mig til på
105 stående fod, og vandet i min ølflaske virker alt for tykt, smager anderledes, ligesom vand smager anderledes, når man drikker det af en kop og ikke af et glas. Så ender historien alligevel med, at de fandt ham sovende i en badering formet som en enhjørning. Jeg griner, for det er faktisk lidt typisk Johan at kunne falde i søvn alle steder, og jeg fortæller, hvordan jeg på et tidspunkt fik ham til at spise et helt salatblad i søvne.

110 Indenfor er der mange flere end før. Man kan mærke varmen fra kroppene. Det må være Pede, som spiller nu. Musikken er hård og intens.

Vi stiller os på række. Jeg står mellem Asta og Jon. Forestiller mig, at vi er forbundet, at vi er en del af det samme hele, at elektricitet løber mellem os, ligesom pærerne på en lyskæde, og vores kroppe bevæger sig sammen ind mod musikken.

115 Jeg ved ikke, hvad jeg håber på, at der kommer til at ske i morgen. Ved ikke, hvad der kan ske. Om det ville kunne blive det samme som før, selv hvis hun kom tilbage for good⁷.

Asta skyder armene frem foran sig.

Jeg stiller flasken. Vil også have hænderne frie til at danse.

120 Der var ikke tale om en decideret forelskelse.

Det var mere en følelse af at hænge sammen, og jeg skrev HVAD ER BÆBBE UDEN BØBBE? på alt.

Det var det, vi kaldte hinanden.

Bæbbe og Bøbbe.

125 Malle og Mulle.

Kun en vokal til forskel.

På sin vis meget simplere end de venskaber, jeg har nu.

Jon vender sig væk fra mig og læner sig ind mod en kvinde med kort pandehår. Måske for at starte en samtale, måske for at svare på noget, hun har sagt. Hendes krop
130 begynder også at tippe ind mod hans, og jeg retter op. Tilter over mod Asta, men hun

⁷ for good: (her) for at blive.

står stille, skriver noget på sin telefon.

Jeg kan mærke dem forsvinde.

Prøver at finde på noget, som kan starte en samtale.

Og jeg læner mig ind mod hende, siger:

135 "Min bedste veninde kommer på besøg i morgen. Jeg har ikke set hende, siden vi gik ud af gym⁸."

Asta svarer, at hun ikke bryder sig om hierarkier.

Det gør jeg heller ikke, men det når jeg ikke at forklare, for Asta siger to sekunder og piller ved sit septum⁹. Hun skal lige sige hej til nogen.

140 Jeg nikker og prøver at samle energien op et andet sted fra.

Ser, hvordan Tuan slår hovedet tilbage.

Han tørrer sig om munden med bagsiden af hånden og konstaterer, at det virkelig er en fed fest.

"Ja, virkelig fed," svarer jeg.

145 Han holder sin tomme flaske frem og spørger, om jeg vil have noget med.

Det vil jeg ikke.

Jon er også forsvundet, men jeg bliver stående. Samler min næsten tomme flaske op og holder den frem foran mig som en grund til at blive. Der kører ikke S-tog¹⁰ på den her tid af natten, og jeg vil aldrig kunne overtale Johan til at dele en taxa allerede.

150 Jeg slår ud med armene.

Venter på, at bevægelserne igen bliver mere spontane. Jeg kan godt lide at danse. Har altid kunnet. Der er noget kontrolleret over måden, man mister kontrollen over kroppen på, som får mig til at slappe af.

"Så hvem kender du?"

155 Min hånd strejfer en overarm.

Jeg har aldrig set ham før, men han står også alene. Han trækker på skuldrene.

Svarer, at han ikke vidste, at man skulle kende nogen.

"Nej, okay."

Jeg stikker diskret en finger op under nederdelen for at mærke, om hullet er blevet
160 større. Må rode lidt, før jeg kan mærke den bløde hud, de tynde tråde, der lægger sig som et gitter hen over.

"Det var heller ikke ment på den måde. Det er bare, fordi min kæreste er en af arrangørerne, så jeg tænkte, at du måske kendte ham."

⁸ *gym*: forkortelse for gymnaset.

⁹ *septum*: piercing, der går gennem næsens skillevæg og kommer til syne ud af hvert næsebor.

¹⁰ *S-tog*: tog, der kører i hovedstadsområdet.

"Nej, desværre."

165 Han vender sig igen mod musikken.

Jeg må presse neglene helt ned i håndfladen.

Der er ikke nogen pæn måde at bede folk om at skride på, ligesom det ikke er nogen undskyldning, at sidste gang man havde en veninde, som var frisk på at lave alting sammen, var i gymnasiet.

170 "Skål."

Han slår sin øl mod min.

Forsvinder ud i trappeopgangen.

Jeg begynder at løbe tør for steder, så jeg går op i baren og beder om en danskvand.

Det er efterhånden længe siden, at jeg har set Johan.

175 Vi har snakket om det før.

Jeg synes egentlig godt, at han kan blive bedre til at tjekke op på mig, men han har svært ved at gå på kompromis med festen. Det er hans job på en måde. Han håber i hvert fald på, at det kan blive det en dag.

180 Bartenderen rækker mig en åben flaske, og jeg spørger, om jeg ikke kan få ham til at klæde den ud.

"Den må for eksempel rigtig gerne ligne en gin og tonic," forklarer jeg. "Eller en anden drink. Du bestemmer."

Han griner og hælder den over i et glas med isterninger. Lægger en skive citron på toppen.

185 "Er du gravid?"

"Nej."

Han rækker mig drinken.

Hans øjenvipper er virkelig lange og mørke.

"Du ligner ellers en, som godt kunne bruge et shot."

190 Jeg kigger ud over dansegulvet og giver op på at finde de andre. De kan være hvor som helst. Ude at ryge, på toilettet, gemt væk mellem kroppene.

Jeg begynder at gå op ad trapperne.

Holder om glasset med begge hænder, undgår øjenkontakt, drejer uden om en mand, der står og svajer.

195 "Har du set en halskæde?"

En kvinde i kattekostume griber fat i mig.

Jeg bøjer mig ned for at hjælpe.

"Den er guld og helt enkel."

Vi leder og leder.

200 Mine kontaktlinser bliver ved med at tørre ud, så verden flyder sammen. Jeg spytter på en finger, kommer den i øjet. Mærker, hvordan trævlerne fra strømpebukserne strammer over låret, når jeg går ned i knæ.

Jeg foreslår, at vi kan spørge DJ'en, om han ikke vil lave en slags efterlysning, men så er kattekvinden på vej videre.

205 Noget knuger sig sammen i mig.

Det sætter sig i brystet.

En følelse af at ville holde hende fast.

Og jeg fortæller mig selv, at det bare er, fordi det her stadig er begyndelsen. Om nogle år så kender jeg alle Johans venner, og de kender mig.

210 Jeg fortsætter videre op.

Holder min VIP-billet frem og bliver nikket videre.

Bassen forsvinder. Folk taler lavmælt sammen. Det føles, som om jeg har propper i ørene, og jeg trykker for at udligne, åbner munden. Lyset fra lamperne glimter i poolen, ligner store stjerner eller små sole, og jeg synker ned i en ledig liggestol, som nogen har
215 rykket hen i et hjørne længst væk. Lukker øjnene.

Lader kroppen følge med.

Jeg vågner, fordi jeg fryser. Det er mest fingrene og fødderne. Jeg ryster begge dele for at få gang i blodomløbet. Klokken er kvart over fem, og det er begyndt at blive lyst.

Det kræver kræfter at komme op af liggestolen.

220 Nedenunder er musikken stadig i fuld gang.

Jeg gnider mine øjne.

Vil helst ikke ligne én, som har sovet.

Har Johan set mig?

I baren spørger bartenderen, om jeg ikke vil have noget lidt sjovere end en
225 danskvand.

"En Ginger Beer¹¹ for eksempel. Jeg kan få den til at ligne en Moscow Mule¹²?"

Jeg nikker.

Spørger, om han har set Johan, mens han hælder op.

"Altså, Johan-Atle, ham med gryden¹³. Han er en af arrangørerne."

230 Han rækker mig drinken og siger, at han så ham gå ud sammen med en gruppe før.

¹¹ *Ginger Beer*: en alkoholfri ingefærdrik.

¹² *Moscow Mule*: en cocktail med alkohol.

¹³ *gryden*: (her) grydefrisuren.

"Men han spurgte vist efter dig."

Jeg nikker.

Vil virkelig gerne have, at det er sandt.

Nede i gården er Johan nem at få øje på. Han står sammen med de andre, og hans

235 nedsunkne skuldre løfter sig, da han får øje på mig.

Han har et par blå glimmersolbriller med glas formet som skyer trukket op i panden.

"Nå, så der var du."

Han hiver mig ind til sig. Hans øjne lyser.

Man kan se hele festen i dem.

240 "Jeg var bange for, at du var taget hjem."

Han tager en tår af min drink. Konstaterer, at den godt nok er tynd. Jeg skal huske ham på at nævne det for bartenderen, inden vi går. De havde aftalt 4 cl i hver.

Jeg nikker.

Tænk, at jeg om et par timer sidder på Mad og Kaffe og spiser brunch. Kan mærke,
245 at jeg glæder mig.

Han sænker stemmen og spørger, om jeg har haft en god aften.

"Ja, meget," svarer jeg igen.

Smiler, og det føles pludselig ægte.

Han klemmer min hånd.

250 Siger, at han er klar til at tage hjem om lidt.